

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Żuchowski
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Ewald

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej A. Wolskiego

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2016 r.

sprawy: oskarżonego J. S. urodz. (...) w T.

syna A. i D. zd. Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 5 listopada 2015 roku w T. przy ul. (...) w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania zabrał w celu przywłaszczenia 3 sztuki perfum marki H. S. (1) o wartości jednostkowej 199,99 oraz 3 sztuki perfum marki H. S. (2) o wartości jednostkowej 189,99 zł, tj. mienie o łącznej wartości 1169,94 zł na szkodę sklepu (...) co stanowiło wypadek mniejszej wagi

- tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 i 3 kk

I. uznaje oskarżonego **J. S.** za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, tj. występku mniejszej wagi z art. 278 § 1 i 3 kk i za to na podstawie art. 278 § 3 kk w zw. z art. 34 § 1 a pkt 1 i art. 35 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody poprzez uiszczenie kwoty (...),94 (tysiąc sto sześćdziesiąt dziewięć zł dziewięćdziesiąt cztery gr) na rzecz (...) sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) Ł. z ustawowymi odsetkami od daty uprawomocnienia się orzeczenia;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zalicza okres zatrzymania od dnia 20 listopada 2015 r. do dnia 21 listopada 2015 r. przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) zł plus VAT tytułem kosztów obrony z urzędu;

V. zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty sądowej i wydatków poniesionych w toku postępowania, wydatkami obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 423 § 1 a kpk ograniczyć zakres uzasadnienia wyroku w zakresie orzeczonej kary i środków karnych)

J. S. został oskarżony o to, iż w dniu 5 listopada 2015 roku w T. przy ul. (...) w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania zabrał w celu przywłaszczenia 3 sztuki perfum marki H. S. (1) o wartości jednostkowej 199,99 oraz 3 sztuki perfum marki H. S. (2) o wartości jednostkowej 189,99 zł, tj. mienie o łącznej wartości 1169,94 zł na szkodę sklepu (...) co stanowiło wypadek mniejszej wagi tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 i 3 kk.

Wyrokiem z dnia 30 marca 2016 r. Sąd Rejonowy w Toruniu uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego jemu przestępstwa to jest występku mniejszej wagi z art. 278 § 1 i 3 kk i za to na podstawie art. 278 § 3 kk w zw. z art. 34 § 1 a pkt 1 i art. 35 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary Sąd uwzględnił niekaralność oskarżonego oraz przyznanie się do popełnienia zarzucanego jemu czynu.

Zdaniem Sądu wymierzona kara ograniczenia wolności w wymiarze 4 miesięcy w odpowiednim stopniu uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu, zawinienie oraz cele kary. Kara ograniczenia wolności jest karą pośrednią pomiędzy grzywną i niewysoką karą pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem lub bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Należy pamiętać, iż osadzenie oskarżonego - młodocianego sprawcy w warunkach zakładu karnego naraziłoby społeczeństwo na wysokie koszty jego utrzymania, grożąc zarazem jego dalszą demoralizacją. Orzeczona kara ograniczenia wolności zawiera określoną dolegliwość. Sankcja ta zawiera w sobie wszystkie elementy kary, a więc spełnia cel restybutywny (nieodpłatna praca) oraz cele prewencyjne (efekt edukacyjny pracy, praca na cele charytatywne, integracja przestępcy ze społeczeństwem i społeczeństwa z przestępcą) - a pozbawiona jest wad kary pozbawienia wolności (kontakt sprawcy ze środowiskiem więziennym, jego podkultura, brak stygmatyzacji bycia więźniem i często związany z tym efekt odrzucenia tak w środowisku zawodowym, jak i rodzinnym).

Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd orzekł środek kompensacyjny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) Ł. z ustawowymi odsetkami od daty uprawomocnienia się orzeczenia. Do 1 lipca 2015 r. obowiązek naprawienia szkody określony w art. 46 § 1 kk stanowił środek karny. Dominował pogląd, iż nie było możliwości orzekania odsetek w ramach karnoprawnego obowiązku naprawienia szkody. Wskazywano na rozdzielenie kategorii naprawienia szkody oraz odsetek, przejawiające się chociażby w odrębnej regulacji obu tych zagadnień. Oznaczało to, że odsetki nie wchodziły w zakres szkody, mając charakter dodatkowego świadczenia należnego za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, którego dotyczyły (zob. J. Lachowski, T. Oczkowski, Obowiązek naprawienia szkody jako środek karny, s. 48; por. też wyr. SN z 4.2.2002 r., II KKN 385/01, Legalis; wyr. SN z 3.9.2009 r., V KK 149/09, Prok. i Pr. – wkł. 2010, Nr 9, poz. 10; wyr. SA w Katowicach z 3.3.2011 r., II AKA 42/11, Legalis). Podkreślano, w przypadku obowiązku naprawienia szkody z art. 46 § 1 kk mamy do czynienia ze środkiem penalnym i to on jest właśnie źródłem obowiązku spełnienia określonego świadczenia przez sprawcę (orzeczenie sądu karnego ma więc tu charakter konstytutywny). Sytuacja prawna uległa zmianie od 1 lipca 2015 r. Obecnie obowiązek naprawienia szkody stanowi środek kompensacyjny. Jest to ściśle środek cywilny i co za tym idzie możliwe jest orzeczenie odsetek o ile pokrzywdzony wnosi o naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem w formie pieniężnej. W tym bowiem zakresie, w grę wchodzi przepisy art. 359 § 1 i 2 kc oraz art. 455 i 481 kc. Zgodnie z ich treścią, przy pieniężnych zobowiązaniach bezterminowych, odsetki ustawowe za opóźnienie w płatności, należą się od dnia wezwania do zapłaty (zob. Kary i inne środki reakcji prawnokarnej. (...) prawa karnego, tom 6 źródło L.). Jeszcze dalej idące stanowisko przyjęto w uchwale Jedynie w przypadku zaboru pieniędzy, odsetki ustawowe należą się od dnia wyrządzenia szkody (zaboru) (zob. SN (7) z 22.9.1970 r.419 (III PZP 18/70)).

Z uwagi zaś na fakt, że jest to już orzeczenie stricte cywilne w ramach orzeczenia sądu karnego, z pewnością możliwe jest orzeczenie odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie pieniędzy przez sprawcę, za okres od dnia wydania skazującego wyroku karnego do dnia uzyskania świadczenia przez pokrzywdzonego. W postępowaniu karnym odmiennie niż na gruncie prawa cywilnego Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk może orzec także obowiązek naprawienia szkody z urzędu. Tym samym może, ale nie musi z urzędu orzec odsetki od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. Sąd za celowe uznał za orzeczenie tych odsetek, aby pokrzywdzony w przyszłości nie musiał ich dochodzić w postępowaniu cywilnym.

O kosztach obrony z urzędu Sąd orzekł na podstawie § 14 ust 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. : Dz. U. z 2013 r. poz. 461 ze zm.)

O zwolnieniu od opłaty orzeczono w myśl art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23.06.1973r o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. z 1983r Nr 49, poz. 223 ze zm.), zaś wydatków w oparciu o art. 624 § 1 kpk.